

afledte besparelser og indtægter, man kunne regne med. Og hvis det ikke er sådan, hvad vil regeringen så gøre for at sikre, at det ikke bliver for dyrt for de her mennesker at forelske sig? For jeg går ikke ud fra, at Socialdemokratiet synes, det er i orden, når det viser sig, at mange syge og udsatte danskere faktisk ikke har råd til at bo sammen med den, som de elsker.

Kl. 13:58

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 13:58

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg synes, at det, der ligger til grund for spørgsmålet, jo er, at det er dårligt, at vi også har et ansvar over for hinanden – og det synes jeg ikke det er. Og jeg mener jo helt ind i min grundvold, at man skal forsørge sig selv, og at man gerne hver eneste morgen skal vågne op og tænke: Hvad kan jeg bidrage med til det her samfund? For det er den eneste måde, vi kan få et samfund til at fungere på. Så kan man være forhindret i det i perioder, og for meget, meget få menneskers vedkommende vil man igennem et helt liv ikke kunne gøre det. Men udgangspunktet bliver jo nødt til at være, at man arbejder og forsørger sig selv, og at man har et ansvar, når man lever sammen som familie eller som ægtefæller, før vi andre har det ansvar.

Og derfor er argumentet – for os som regering – for ikke at ville afskaffe den gensidige forsørgerpligt ikke først og fremmest et økonomisk hensyn. Sådan et er der i øvrigt også, men det ikke det, der er det primære. Det er egentlig, at jeg synes, det er et grundlæggende sundt princip, at vi indretter vores lovgivning, med henblik på at så mange som overhovedet muligt klarer tingene selv.

Kl. 13:59

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Torsten Gejl for det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:59

Torsten Gejl (ALT):

Vi har jo tradition for i Alternativet at spørge vores medlemmer om et spørgsmål til statsministeren, hver gang vi har de her runder. Vores medlemmer forholder sig en del til sprøjtegifte.

I weekenden kunne man læse om, hvordan sprøjtegifte ender i vores grundvand og vores drikkevand. Alternativets medlemmer er meget bekymret for den udvikling. Derfor vil de gerne vide, hvad statsministeren vil gøre for at sikre vores grundvand; f.eks. om regeringen vil støtte forslag, der forbyder eller udfaser brugen af sprøjtegifte.

Kl. 14:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest tak for spørgsmålet, også til medlemmerne, og jeg synes, det er et meget, meget relevant spørgsmål at stille. Det er i mine øjne helt uacceptabelt, hvad vi ser i forhold til bl.a. ulovlige sprøjtemidler, som når vores grundvand. Det er jo en af de vigtigste ressourcer, vi har som samfund, så det skal vi passe bedre på.

Jeg ved, at miljøministeren arbejder videre med det her spørgsmål både i den aftalekreds, der er, bag pesticidstrategien og i samarbejde med Dansk Landbrug. For landbruget skal tage et ansvar for det her; politisk skal vi selvfølgelig også tage et ansvar for at passe bedre på vores grundvand, end hvad tilfældet er i dag. Så tak for også det spørgsmål.

Kl. 14:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Torsten Gejl. Spørgsmålet er slut.

Så er det fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 14:01

Spm. nr. US 42

Pernille Vermund (NB):

Tak for ordet. Vi skal iværksætte tiltag, som modvirker opsplitning og et Danmark, som knækker over. Sådan skrev statsministeren i Jyllands-Posten for et par år siden, og i Nye Borgerlige er vi helt enige. Danmark skal hænge sammen fra nord til syd og fra øst til vest. Det koster at binde et ørige sammen, men det er en national opgave, og det er en opgave, som vi skal løfte i fællesskab.

Midt i Danmark står en bro, som en tidligere generation af politikere har været så fornuftige at bygge – Storebæltsbroen. Brugere af Storebæltsbroen skulle betale for broen, og det har de gjort siden åbningen – flere gange. Alligevel opkræver staten stadig væk brugerbetaling, for i modstrid med hensigten har politikerne gang på gang hævet pengene, der skulle gå til at betale for broen, og brugt dem på noget andet.

Der er ellers bred enighed om, at en betalingsbro mellem landdelene er en økonomisk hæmsko. En analyse fra Fynsk Erhverv viste for nogle år siden, at det danske samfund ville blive 9 mia. kr. rigere ved at afskaffe betalingen. Det er i øvrigt misvisende at kalde det for brugerbetaling, for brugerne *har* betalt den fulde pris. I realiteten udgør Storebælt i dag en indenlandsk toldmur, der forhindrer danskerne i at handle frit og færdes frit.

Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren – med udgangspunkt i statsministerens egne ord om at modvirke opsplitningen af Danmark – om det ikke er på tide, at vi afskaffer den indre toldmur, som er på Storebæltsbroen.

Kl. 14:02

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:02

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har hørt Storebæltsbroen italesat som meget, men aldrig som en indre toldmur. Og jo, jeg forstår sådan set godt det principielle – det er jo en debat, der bliver ved med at vende tilbage, altså at der er et ønske om, at det ikke skal koste at køre hen over Storebæltsbroen. Og som socialdemokrat er jeg jo ikke nogen ivrig tilhænger af brugerbetaling, så jeg forstår godt hele ræsonnementet. Men der er en relativt stor gæld i det her meget, meget vigtige stykke infrastruktur stadig væk, og jævnfør alle de andre spørgsmål, som har været udgiftsdrivende i mere eller mindre grad, har vi i hvert fald ikke nogen planer om at kunne gøre det, der efterspørges.

Kl. 14:03

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 14:03

Pernille Vermund (NB):

Tak for svaret. Det er – ja, beklageligvis – forudsigeligt. Skiftende regeringer har jo altid haft behov for at bruge flere af danskernes penge, og jeg kan så forstå, at den her regering ikke er meget anderledes, hvad det angår. Men faktum er jo, at når staten bruger flere af danskernes penge, så bliver hele samfundet fattigere. Det er sådan, det fungerer med skatter og afgifter.

Kunne man ikke for en gangs skyld tage hensyn til det samlede billede her. Beregninger fra Fynsk Erhverv viser, at hvis vi afskaffer

den her toldmur på Storebælt, får politikerne godt nok 48 mia. kr. mindre at bruge løs af, men til gengæld får danskerne over tid en gevinst på 57 mia. kr. Det er altså en samlet gevinst på 9 mia. kr. til samfundet, som statsministeren siger nej tak til – og det er samtidig et nej tak til at modvirke en opsplittning af Danmark.

Jeg er nødt til at spørge en gang til, om det ikke giver statsministeren anledning til at tænke sig en ekstra gang om.

Kl. 14:04

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er altid godt at tænke sig en ekstra gang om. Jeg er ikke enig i, når vi indkræver skat og bruger de penge på noget fornuftigt, at vi så gør danskerne fattigere. Når vi eksempelvis med det nye flertal har fået nogle af uddannelsesbesparelserne væk, er det jo i mine øjne en investering i Danmark, altså noget, der gavner vores børn og unge, men jo også noget, der gavner dansk erhvervsliv.

Jamen, altså, svaret er jo bare fuldstændig enkelt og meget sådan realpolitisk, nemlig at jeg ikke har pengene til, at vi lige træffer den her beslutning. Og jeg synes, at jeg ser ind i nogle forløb, hvor vi har behov for ressourcer, f.eks. på klimaområdet. Så vi har ikke nogen planer om – og det står jeg jo selvfølgelig på mål for – at fjerne brugerbetalingen på Storebælt. Der er vi altså ikke endnu.

Kl. 14:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pernille Vermund for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:05

Pernille Vermund (NB):

Tak for svaret. Det betyder jo så, at danskerne må indrette sig på mange år fremover at betale told for at krydse deres eget land, og det er jo trist.

Lad mig gå videre til noget andet og starte med et kort citat: Det er fuldstændig urimeligt, at vi her i Danmark har én kommune, hvor man har skilt den på midten, og hvor man skal betale for at færdes fra den ene ende til den anden.

Sådan lød det i valgkampen fra statsministerens partifælle, udlændingeordfører hr. Rasmus Stoklund, om den nye Kronprinsesse Marys Bro i Frederikssund. Det er en bro, der ligesom Storebæltsbroen er en indre toldmur med brugerbetaling. Hr. Rasmus Stoklund har vist sig at have en ganske god fornemmelse for, hvor Socialdemokratiet skal placere sig i udlændingebatten, og det vil jeg gerne rose ham for. Jeg synes også, at han har en god fornemmelse i den her sag.

Er statsministeren enig med sin partifælle i, at det er fuldstændig urimeligt, at der er brugerbetaling på broen gennem Frederikssund?

Kl. 14:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg kan i hvert fald afsløre så meget, at jeg for nylig var på de kanter og noterede mig, at der var væsentlig flere biler på den gamle bro end på den nye. Jeg tror faktisk nærmest ikke, at der var nogen. Jamen, altså, jeg kommer ikke til at indtage det principielle synspunkt, at der skal være brugerbetaling for at transportere sig rundt i sit eget land. Der er så truffet nogle konkrete beslutninger, for at vi overhovedet kunne bygge en Storebæltsbro, som har betydet en brugerbetaling, og det anerkender jeg jo fuldt ud.

Jeg vil sige, at som oprindeligt nordjyde kan jeg jo godt huske, hvordan det var med toget igennem landet, og hvordan man skulle hoppe af og over på færge osv. for at kunne komme til København. Altså, der er rigtig, rigtig mange grunde til at være glad for, at vi har en Storebæltsbro. Og det kræver noget brugerbetaling, og det kan vi fint leve med – og det gælder også i forhold til det konkrete forslag. Men det betyder ikke, at vi sådan generelt synes der skal være brugerbetaling på vores infrastruktur.

Kl. 14:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Pernille Vermund. Så er det hr. Alex Vanopslagh, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:07

Spm. nr. US 43

Alex Vanopslagh (LA):

Tak for det. Jeg vil gerne tale om det gode børneliv – det ved jeg også er noget, som ligger statsministeren på sinde, og som jo også var et af de bærende argumenter for at tilføre daginstitutionerne flere pædagoger. Indtil videre er det jo så ifølge Kraka blevet til en ekstra pædagog for hvert 185. barn, men der kommer jo forhåbentlig flere til over tid.

Jeg er sådan set enig med regeringen i, at det er afgørende for det gode børneliv, at der er velfungerende daginstitutioner, hvor de voksne har tid og overskud til at være nærværende sammen med børnene, men vi har en ærgerlig tendens til politisk, når vi taler om det gode børneliv, at glemme det, det betyder allermest, nemlig at der er tid til leg, nærvær, omsorg og hygge med de mennesker, der betyder allermest, og det er trods alt mor og far. For selv om langt de fleste familier har brug for pasning af de små – det har jeg sådan set også selv, for ellers ville jeg ikke kunne stå her i dag – så er det jo kærligheden i familien, kvalitetstid med mor og far, der er det, der giver os fast grund under fødderne, og det kan ikke erstattes af offentlig omsorg, så at sige.

Danmark er jo det land i verden, der uden sammenligning anbringer børn længst tid i institution, og i øvrigt et af de lande, hvor mor og far arbejder mest på fuld tid og er væk fra børnene. Og det er jo lidt børnene, der betaler prisen for den måde, vi har indrettet samfundet på, og jeg ville bare høre, om statsministeren er enig i, at hvis man ønsker at fremme det gode børneliv, så skal man også have blik for familien, man skal også have blik for, at der skabes mulighed for mere tid med mor og far og ikke kun mere tid med pædagogerne.

Ville det egentlig være for meget at forlange, at vi, når vi politisk snakker om det gode børneliv, så kigger på initiativer, der sikrer familierne mere frihed til i korte perioder eller i den for den sags skyld i længere perioder at arbejde lidt mindre for at bruge mere tid sammen med børnene i de første leveår? Jeg har en række konkrete forslag til det, men jeg vil egentlig gerne høre, om der er en principiel enighed om, at når man vil fremme det gode børneliv, handler det ikke kun om flere offentligt ansatte, det handler også om, at børnene kan få mere tid med mor og far – det er trods alt det, der betyder noget i sidste ende.

Kl. 14:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Statsministeren.

Kl. 14:09

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først tror jeg bare, vi lige skal have på det rene, når spørgeren gør sig munter over, at vi nu går i gang med at udmønte omkring 500 mio. kr., og siger, at det ikke er nok, at Liberal Alliance stemte imod forslaget om at afsætte de 500 mio. kr. til børneområdet.